

Vergaderjaar 2015–2016

27 529

Informatie- en Communicatietechnologie (ICT) in de Zorg

32 620

Beleidsdoelstellingen op het gebied van Volksgezondheid, Welzijn en Sport

Nr. 136

BRIEF VAN DE MINISTER VAN VOLKSGEZONDHEID, WELZIJN EN SPORT

Aan de Voorzitter van de Tweede Kamer der Staten-Generaal

Den Haag, 8 maart 2016

Op 18 januari 2016 heeft Privacy First namens «SpecifiekeToestemming.nl» de leden van de Eerste Kamer een brief gestuurd in reactie op mijn nadere memorie van antwoord aan de Eerste Kamer en mijn brief aan uw Kamer (resp. Kamerstuk 33 509, J en Kamerstukken 27 529 en 32 620, nr. 135, beiden d.d. 22 december 2015) over het wetsvoorstel Cliëntenrechten bij elektronische verwerking van gegevens. U vraagt mij een reactie te geven op de brief van Privacy First.

Privacy First stelt dat als de inwerkingtreding van het bepaalde rond gespecificeerde toestemming met drie jaar wordt uitgesteld, alsnog generieke toestemming mogelijk zou zijn. Deze veronderstelling is niet juist.

Het is niet zo dat de toestemmingsvraag generiek is. De vraag om toestemming moet immers voldoen aan de Wet Geneeskundige Behandelingsovereenkomst (WGBO) en de Wet bescherming persoonsgegevens (Wbp) en is derhalve specifiek. Wel kan het antwoord op de toestemmingsvraag generiek zijn. Graag licht ik dit toe.

Zolang de bepalingen rond gespecificeerde toestemming niet in werking treden, geldt dat elektronische gegevensuitwisseling moet voldoen aan de WGBO en Wbp. Dat betekent dat voorafgaand aan elektronische uitwisseling via een elektronisch uitwisselingssysteem uitdrukkelijk toestemming nodig is, ook nu al. Bij uitdrukkelijke toestemming op grond van de Wbp geeft de cliënt toestemming op grond van specifieke informatie. Het moet duidelijk zijn welke verwerking, van welke gegevens, voor welk doel zal plaatsvinden. Op basis van die specifieke informatie geeft de cliënt uitdrukkelijke toestemming door de toestemmingsvraag met een eenvoudig («generiek») «ja» of «nee» te beantwoorden.

Met het amendement Bruins Slot (Kamerstuk 33 509, nr. 13) wordt het geven van uitdrukkelijke of specifieke toestemming op basis van de Wbp verder aangescherpt. Na inwerkingtreding van gespecificeerde toestemming krijgt de cliënt aanvullend op hetgeen rond uitdrukkelijke toestemming (Wbp) geldt, het recht bepaalde of alle gegevens voor inzage ter beschikking te stellen aan bepaalde (categorieën van) zorgaanbieders. De cliënt geeft expliciet aan welke gegevens aan welke zorgaanbieders beschikbaar wordt gesteld. De mogelijkheid voor zorgaanbieders om uitdrukkelijk en gespecificeerd toestemming te vragen met één vraag waar de cliënt met «ja» of «nee» kan antwoorden is dan niet meer mogelijk.

Als eerder gegeven toestemming niet uitdrukkelijk is geweest, zal bij inwerkingtreding van het bepaalde rond gespecificeerde toestemming alsnog uitdrukkelijke en gespecificeerde toestemming moeten worden gevraagd. Als wel uitdrukkelijke toestemming is gegeven, kan worden volstaan met het goed informeren van de cliënten over de wetwijziging en hen erop te attenderen dat zij het recht hebben de toestemming nader te specificeren tot bepaalde gegevens of bepaalde categorieën van zorgaanbieders.

Ergo, van generieke toestemming is geen sprake, nu niet en ook niet als het bepaalde rond gespecificeerde toestemming in werking treedt.

Verder stelt Privacy First dat nu nog onvoldoende helder is wat de effecten en consequenties van gespecificeerde toestemming zullen zijn. Men stelt voor om gespecificeerde toestemming te schrappen uit het wetsvoorstel of anders de behandeling van het wetsvoorstel door de Eerste Kamer uit te stellen tot de effecten helder zijn.

Uiteraard wil ik recht doen aan het amendement Bruins Slot (Kamerstuk 33 509, nr. 13), van het schrappen van de bepalingen rond gespecificeerde toestemming uit dit wetsvoorstel kan dan ook geen sprake zijn. Door het wetsvoorstel nu te behandelen in de Eerste Kamer en vervolgens in werking te laten treden bieden we duidelijkheid over de (toekomstige) eisen, zodat leveranciers en zorgaanbieders weten waar ze aan moeten voldoen en hun systeem daarop kunnen inrichten. Daarmee worden ontwikkelingen aangejaagd en heldere kaders geboden van wat enerzijds wenselijk is voor de cliënt en anderzijds haalbaar is voor de zorgaanbieder.

De Minister van Volksgezondheid, Welzijn en Sport,
E.I. Schippers